

1949 Jun 18 ILO Geneve

506 Konvensjon 92 om besetningers lugarer m. v. ombord på skip.

Revidert ved konvensjon om revisjon av sluttbestemmelsene 26. juni 1961.

Oversettelse

Den Internasjonale Arbeidsorganisasjons generalkonferanse som av styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og

som trådte sammen til sin toogtredeve sesjon den 8. juni 1949, og

som har bestemt at det skal vedtas visse forslag vedrørende delvis revisjon av konvensjonen av 1946 om besetningers lugarer m. v. ombord i skip, vedtatt av konferansen på dens åtteogtyvende sesjon, en sak som er en del av tolvte punkt på sesjonens dagsorden, og som har bestemt at disse forslag må ha form av en internasjonal konvensjon

vedtar den attende dag i juni i året nitten hundre og ni og førti følgende konvensjon som skal benevnes Den reviderte konvensjon av 1949 om besetningers lugarer m. v. ombord på skip:

Første del. Alminnelige bestemmelser.

Art. 1. 1. Denne konvensjon får anvendelse på alle sjøgående fartøyer med

mekanisk framdrift enten de er i offentlig eller privat eie, som brukes til transport av last eller passasjerer i ervervsøyemed og er registrert i et land hvor konvensjonen har gyldighet.

2. Nasjonale lover og forskrifter avgjør hvilke fartøyer som skal anses for sjøgående fartøyer i denne konvensjons forstand.

3. Denne konvensjon får ikke anvendelse på:

- a) fartøyer med mindre tonnasje enn 500 tonn,
- b) fartøyer som hovedsakelig framdrives med seil, selv om de også har hjelpemaskiner,
- c) fartøyer som brukes til fiske, hvalfangst eller liknende formål,
- d) slepebåter.

4. Dog skal konvensjonen anvendes der det er rimelig og mulig på:

- a) fartøyer mellom 200 og 500 tonn, og
- b) innredning for personer som er beskjeftiget i vanlig sjømannstjeneste på fartøyer som brukes til hvalfangst eller liknende formål.

5. De krav som er stillet i tredje del av denne konvensjon, kan imidlertid fravikes for et skip hvis vedkommende myndighet etter å ha rådført seg med

redernes organisasjoner og/eller rederne og med sjømennenes bona fide fagorganisasjoner, finner at de avvikelser som aktes gjort medfører tilsvarende fordele, slik at forholdene sett under ett ikke er dårligere enn de som ville følge av full gjennomføring av konvensjonens bestemmelser. Medlemmet skal gi opplysninger om alle slike avvikelser til generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå, som skal underrette medlemmene av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon.

Art. 2. I denne konvensjon forstås ved:

- a) «skip» — et fartøy som faller under konvensjonen,
- b) «tonn» — brutto registertonn,
- c) «passasjerskip» — et skip som har (i) enten et gyldig sikkerhets-sertifikat utstedt i samsvar med gjeldende bestemmelser i den internasjonale konvensjon om sikkerhet for liv til sjøs eller (ii) et gyldig passasjer-sertifikat,
- d) «offiser» — en person som ikke er kaptein og som regnes for offiser ifølge vedkommende lands egne lover eller forskrifter eller, hvis sådanne ikke finnes, ifølge kollektiv avtale eller sedvane,
- e) «mannskap» — et medlem av besetningen som ikke er offiser,
- f) «underoffiser» — et mannskap hvis oppgave er av oppsynshavende eller særlig ansvarsfull art, og som regnes for underoffiser ifølge vedkommende lands egne lover eller forskrifter eller, hvis sådanne ikke finnes, ifølge kollektiv avtale eller sedvane,
- g) «lugarer m. v. for besetningen» — bl. a. soverom, spiserom, sanitære anlegg, sykeavdeling og hvilesteder som er bestemt til bruk for besetningen,
- h) «foreskrevet» — foreskrevet ifølge vedkommende lands lover eller forskrifter eller av vedkommende myndighet,
- i) «godkjent» — godkjent av vedkommende myndighet,
- j) «omregistrert» — at et fartøy blir overført fra et register og eiendomsforhold i ett land til et register og nytt eiendomsforhold i et annet land.

Art. 3. 1. Ethvert medlem forplikter seg til å holde i kraft lover eller forskrifter som sikrer gjennomføringen av bestemmelsene i 2., 3. og 4. del av denne konvensjon.

2. Disse lover eller forskrifter skal således:

- a) pålegge vedkommende myndighet å kunngjøre dem for alle personer som de vedrører,

- b) fastsette hvilke personer som er ansvarlige for at de oppfylles,
- c) sette passende straffer for overtredelser,
- d) foreskrive at en inspeksjonsordning skal finnes som garanterer en effektiv gjennomføring,
- e) pålegge vedkommende myndighet å rådspørre redernes organisasjoner og/eller redernes og sjømennenes bona fide fagorganisasjoner om formuleringen av forskrifter, samt å samarbeide så langt råd er med disse om gjennomføringen.

Annen del. Planlegging av og tilsyn med besetningens lugarer m. v.

Art. 4. 1. Før byggingen av et skip påbegynnes, skal en plan over skipet forelegges for vedkommende myndighet til godkjenning. Planen skal i foreskrevet skala vise plasseringen og alminnelig arrangement av besetningens lugarer m. v.

2. Før byggingen av besetningens lugarer m. v. påbegynnes og før besetningens lugarer m. v. på eksisterende skip forandres eller ombygges, skal detaljerte planer av, og opplysninger om lugarer m. v. forelegges for vedkommende myndighet til godkjenning. Disse planer skal i foreskrevet skala med foreskrevne detaljer vise anvendelsen av hvert rom, hvordan møbler og innretninger skal arrangeres, hvilke innretninger som finnes for ventilasjon, lys og varme, og hvordan de er anbrakt, samt hvilke sanitære anlegg som finnes. Dog skal disse bestemmelser anses for tilstrekkelig oppfylt når planene etterpå forelegges for vedkommende myndighet til godkjenning, når det gjelder nødtilfelle eller midlertidige forandringer eller ombygginger som finner sted utenfor registreringslandet.

Art. 5. I alle tilfelle når:

- a) et skip blir registrert eller omregistrert,
- b) besetningens lugarer m. v. på et skip er blitt vesentlig forandret eller ombygd, eller
- c) en klage som går ut på at besetningens lugarer m. v. ikke er i samsvar med denne konvensjon, er framsett for vedkommende myndighet på foreskrevet måte og tidsnok til å forhindre at skipet blir forsinket, av en av sjømennenes bona fide fagorganisasjoner som representerer hele besetningen eller en del av den, eller av et foreskrevet antall eller en foreskrevet del av besetningsmedlemmene på skipet, skal vedkommende myndighet inspisere

skipet og forvise seg om at innredningen for besetningen oppfyller kravene i lover og forskrifter.

Tredje del. Krav til lugarer m. v. for besetningen.

Art. 6. 1. Beliggenheten, adkomsten, konstruksjonen og arrangementet av innredningen for besetningen i forhold til andre deler av skipet skal være slik at de gir betryggende sikkerhet, beskyttelse mot vær og sjø og isolering mot varme, kulde og sterk støy, samt utdunstninger og andre utstrømninger fra andre deler av skipet.

2. Det skal ikke være direkte åpninger inn til soverommene fra lasterom, maskinrom, eller fra bysser, lampe- og malerom eller fra rom for maskin- og dekkrekvisita og større mengder av andre rekvisita, tørkerom, felles vaske-rom og vannklosetter. Den del av skottet som skiller disse rom fra soverom og ytre skott, skal være solid bygget av stål eller annet godkjent materiale og være vannette og gasstette.

3. Ytre skott til soverom og spiserom skal være forsvarlig isolert. Alle maskincasinger og alle skott som avgrenser bysser og andre rom hvor det oppstår varme, skal være forsvarlig isolert når det er en mulighet for at det oppstår varmevirkninger i tilstøtende lokaler og ganger (passageways). Det skal også treffes foranstaltninger for å beskytte mot varmevirkninger fra damp- og/eller varmtvannsledninger.

4. Indre skott skal være av godkjent materiale som kan antas ikke vil huse utøy.

5. Soverom, spiserom, dagrom og ganger (alleyways) i besetningens del av skipet skal være forsvarlig isolert for å forebygge kondensasjon og overhetning.

6. Hoveddampør og spilldampør fra vinsjer og lignende skal ikke gå igjennom innredningen for besetningen, og når det er teknisk mulig, heller ikke i ganger (alleyways) som fører dit. Hvis dette ikke er teknisk mulig, skal rørene være forsvarlig isolert og innkapslet.

7. Innvendig paneling eller kledning skal være av et materiale som har en overflate som er lett å holde ren. Pløyde bord og alle andre slags konstruksjoner som kan antas å huse utøy, må ikke brukes.

8. Vedkommende myndighet skal avgjøre i hvilken utstrekning forholdsregler som forebygger brann eller virker brannsinkende, skal være påbudt ved konstruksjonen av besetningens lugarer m. v.

9. Veggflater og tak i soverom og

spiserom skal være lette å holde rene og hvis de blir malt, skal de holdes i lyse farger. Kalking må ikke brukes.

10. Veggflatene skal fornyes eller repareres etter behov.

11. Gulvene i all innredning for besetningen skal være av godkjent materiale og konstruksjon og skal ha en overflate som er ugjenomtrengelig for fuktighet og lett å holde ren.

12. Når gulvene er laget av komposisjonsmateriale, skal sammenføyningene hvor gulv og vegger møtes, være avrundet for å unngå sprekker.

13. Det skal finnes tilstrekkelig avløp for vann.

Art. 7. 1. Soverom og spiserom skal være godt ventilert.

2. Ventilasjonssystemet skal være regulerbart for å holde god luft og for å sikre nok luftsirkulasjon under alle vær- og klimaforhold.

3. Skip som pleier å gå i fart på tropene og Den persiske bukt, skal være utstyrt med både mekaniske ventilasjonsmidler og elektriske vifter, dog således at det ikke er nødvendig å anvende mer enn ett av disse midler i rom hvor dette sikrer tilfredsstillende ventilasjon.

4. Skip som går i fart utenfor tropene, skal være utstyrt enten med mekanisk ventilasjon eller med elektriske vifter. Vedkommende myndighet kan gjøre unntak fra dette pålegg for skip som pleier å gå i fart i de kalde farvann på den nordlige eller sydlige halvkule.

5. Når det lar seg gjennomføre, skal drivkraft til ventilasjonssystemet som er påbudt i punktene 3 og 4 være for hånden til enhver tid når besetningen bor eller arbeider ombord og forholdene tilsier det.

Art. 8. 1. Det skal finnes et godt oppvarmingsanlegg for innredningen for besetningen unntatt i skip som utelukkende går i fart på tropene og på Den persiske bukt.

2. Når det lar seg gjennomføre, skal oppvarmingsanlegget være i gang til enhver tid når besetningen bor eller arbeider ombord og forholdene tilsier det.

3. I alle skip hvor oppvarmingsanlegg er foreskrevet, skal oppvarmingen skje ved hjelp av damp, varmt vann, varm luft eller elektrisitet.

4. I skip hvor oppvarmingen skjer ved oven, skal det påses at ovnen er stor nok og ordentlig satt opp og skjermet, samt at luften ikke blir forurenset.

5. Oppvarmingsanlegget skal kunne holde temperaturen i besetningslugarene m. v. på et passende nivå under de nor-

male vær- og klimaforhold som det antas at skipet kommer ut for, når det er i tjeneste. Vedkommende myndighet skal fastsette det normalnivå som skal holdes.

6. Radiatorer og andre oppvarmingsapparater skal være således anbrakt og, hvor det er påkrevd, således avskjermet at risiko for brann, fare eller ulemper for beboerne unngås.

Art. 9. 1. Bortsett fra særskilte arrangementer som kan være tillatt på passasjerskip, skal soverom og spiserom være ordentlig opplyst ved dagslys og være utstyrt med godt kunstig lys.

2. Alle rom for besetningen skal være ordentlig opplyst. Det minste som kreves av dagslys i oppholdsrommene er at det skal være mulig for en person med normalt syn på en klar dag, å lese alminnelig avistrykk på en hvilken som helst del av den plass som en kan bevege seg fritt på. Når godt dagslys ikke kan skaffes, kan kunstig lys godtas på samme vilkår.

3. På alle skip skal det finnes elektrisk lys i innredningen for besetningen. Hvis det ikke finnes to uavhengige elektrisitetskilder til belysning, skal det sørges for reservebelysning ved passende konstruerte lamper eller belysningsapparater.

4. Kunstig belysning skal være arrangert således at den gjør størst mulig nytte for rommets beboere.

5. I soverom skal det være anbrakt en elektrisk leselampe ved hodgjerdet av hver køye.

Art. 10. 1. Soverom skal ligge over lastelinjen midtskips eller akterut.

2. I unntakstilfelle kan vedkommende myndighet, når skipets størrelse, type eller påtenkte bruk gjør enhver annen anbringelse unaturlig eller ugjennomsferlig, tillate at soverommene anbringes forut i skipet, dog ikke i noe tilfelle forut for kollisjonsskottet.

3. For passasjerskip kan vedkommende myndighet tillate at soverommene anbringes under lastelinjen; dog ikke under noen omstendigheter like under beferdede ganger (working alleyways) og bare under forutsetning av at det er sørget for tilfredsstillende belysning og ventilasjon.

4. Gulvarealet pr. person i soverom, beregnet til mannskaper skal være minst

- a) 20 eng. kvadratfot eller 1,85 m² på fartøyer under 800 tonn,
- b) 25 eng. kvadratfot eller 2,35 m² på fartøyer fra 800 tonn til 3000 tonn,
- c) 30 eng. kvadratfot eller 2,78 m² på fartøyer fra 3000 tonn og oppover.

Dog kan minstemålet pr. person på passasjerskip hvor mer enn 4 mann-

skaper har køyeplass på ett rom, være 24 kvadratfot (2,22 m²).

5. På skip hvor det er forhyrt slike grupper av mannskaper som gjør det nødvendig å forhyre et vesentlig større antall mannskaper enn ellers, kan vedkommende myndighet senke minstemålet for gulvarealet pr. person i soverommene for disse klasser av mannskaper under forutsetning av at:

- a) det samlede gulvareal i soverommene til gruppen eller gruppene ikke er mindre enn det ville vært om antallet ikke var blitt forhøyet, og
- b) minstemålene for gulvarealet i soverommene ikke er mindre enn
 - (i) 18 eng. kvadratfot (1,67 m²) pr. person på skip til og med 3000 tonn,
 - (ii) 20 eng. kvadratfot (1,85 m²) pr. person på skip over 3000 tonn.

6. Den plass som opptas av køyer, skap, kommode og sitteplass skal medregnes ved målingen av gulvarealet. Små eller uregelmessige formede felter som ikke effektivt øker den plass som kan nyttes til fri bevegelse og ikke kan brukes til å sette innbo på, skal ikke medregnes.

7. Den frie takhøyde i soverom for besetningen skal være minst 6 fot 3 tommer (190 cm).

8. Det skal være så mange soverom at hver avdeling får ett eller flere særskilte rom; dog kan vedkommende myndighet lempe på disse betingelser når det gjelder små skip.

9. Det antall personer som har lov til å bo i soverommene, skal ikke overstige følgende maksimum:

- a) offiserer som forestår en avdeling samt styrmenn og maskinister som forestår en vakt og eldste radiooffiser/telegrafister — én person pr. rom,
- b) andre offiserer — én person pr. rom når det er mulig, ellers høyst to personer pr. rom,
- c) underoffiserer — én eller høyst to personer pr. rom,
- d) andre mannskaper — to eller tre personer pr. rom når det er mulig, eller høyst 4 personer pr. rom.

10. For å sikre gode og mer behagelige innkvarteringsforhold kan vedkommende myndighet, etter å ha rådført seg med redernes organisasjoner og/eller rederne og sjømennenes bona fide fagorganisasjoner, gi tillatelse til å innkvartere inntil 10 mannskaper i hvert soverom på enkelte passasjerskip.

11. Det største antall personer som kan innkvarteres i et soverom skal være merket på en varig og leselig måte på et sted i rommet hvor det lett kan ses.

12. Medlemmene av besetningen skal ha hver sin køye.

13. Køyene skal ikke være anbrakt side om side på en sådan måte at man må gå over den ene køya for å komme til den andre.

14. Køyene skal ikke være anbrakt i mer enn 2 høyder, og køyer anbrakt langs skipssiden skal bare være i én høyde der hvor det er én lysventil over én køye.

15. Den nedre køya i en dobbelt rad skal være minst 12 eng. tommer (30 cm) over gulvet, og den øvre køya skal anbringes omtrent midtveis mellom bunnen av underkøya og undersiden av takbjelkene.

16. De indre mål på en køye skal være minst 6 eng. fot, 3 tommer i lengde og 2 fot, 3 tommer i bredde (190 cm × 68 cm).

17. Køyas rammeverk og eventuelt køybrettet skal være av godkjent materiale som er hardt, glatt og ikke tilbøyelig til å tæres eller huse utøy.

18. Hvis rammer av rør benyttes til køyer, skal de være fullstendig tillukket og uten huller som kunne slippe inn utøy.

19. Alle køyer skal være utstyrt med springbunn eller springmadrass og med en madrass av godkjent materiale. Til stopp må ikke brukes halm eller annet materiale som har lett for å huse utøy.

20. Når en køye er anbrakt over en annen, skal det settes en støvtett bunn av tre, seilduk eller annet tjenlig materiale under springbunnen i overkøya.

21. Soverom skal være planlagt og utstyrt så de gir rimelig komfort for beboerne og er lette å holde ryddige.

22. Innboet skal innbefatte et kleskap for hver beboer. Skapene skal være minst 5 eng. fot (152 cm) høye og 300 kvadrat-tommer (19,30 dm²) i tverrsnitt og være utstyrt med en hylle og en hasp for hengelås. Hengelås holdes av beboeren.

23. Alle soverom skal være utstyrt med bord eller pult, som kan være fastsittende og nedfellbar eller til å trekke ut og med bekvemme sitteplasser etter behov.

24. Innboet skal være laget av glatt, hardt materiale som ikke har lett for å slå seg eller å tæres.

25. Av skuffplass eller tilsvarende plass skal det være minst 2 eng. kubikkfot (0,56 m³) for hver beboer.

26. Soverom skal ha gardin for lysventilene i skipssiden.

27. Soverom skal ha et speil, små skap for toilettartikler, en bokhylle og et tilstrekkelig antall knagger til klær.

28. Så langt råd er, skal køyefordelingen blant besetningsmedlemmene

ordnes slik at vaktene er skilt og ingen dagmenn deler rom med dem som går vakt.

Art. 11. 1. Det skal finnes tilstrekkelig med spiserom på alle skip.

2. På mindre skip enn 1000 tonn skal det finnes atskilte spiserom for:

a) skipsfører og offiserer,

b) underoffiserer og andre mannskaper.

3. På skip fra 1000 tonn og oppover skal det være atskilte spiserom for:

a) skipsfører og offiserer,

b) dekkssavdelingens underoffiserer og andre mannskaper,

c) maskinavdelingens underoffiserer og andre mannskaper.

Dog kan:

a) ett av de to spiserom for underoffiserer og andre mannskaper tildeles underoffiserene og det andre de andre mannskaper,

b) ett felles spiserom innredet for dekkss- og maskinavdelingens underoffiserer og andre mannskaper når vedkommende rederorganisasjoner og/eller vedkommende redere og anerkjente bona fide sjømannsorganisasjoner har uttalt at de foretrekker en slik ordning.

4. Det skal være tilstrekkelig spise-plass for matstell-personalet ved at de enten får særskilt spiserom eller får adgang til å bruke spiserom bestemt for andre grupper. På skip fra 5000 tonn og oppover med mer enn 5 personer i matstell-avdelingen, skal det overveies å gi disse eget spiserom.

5. Hvert enkelt spiseroms dimensjoner og utstyr skal være stort nok for det antall personer som sannsynligvis kommer til å bruke det på en gang.

6. Spiserommene skal være utstyrt med nok bord og godkjente sitteplasser for det antall personer som sannsynligvis skal bruke dem samtidig.

7. Vedkommende myndigheter kan tillate unntakelser fra de foregående regler om spiserom som måtte være nødvendig under de særskilte forhold på passasjerskip.

8. Spiserommene skal være anbrakt atskilt fra soverommene og så nær som mulig til byssa.

9. Når det ikke finnes pantries, tilgjengelige fra spiserommene til dette bruk, skal det være tilstrekkelig skap-plass for spiserommets skaffetøy og høvelige innretninger til å vaske det.

10. Oversiden av bord og sitteplasser skal være av materiale som motstår fuktighet, og være uten sprekker og lette å holde rene.

Art. 12. 1. På alle skip skal det være et eller flere områder på et åpent dekk som besetningen har adgang til utenfor tjenesten. Disse steder skal ha en pas-

sende størrelse i forhold til skipets og besetningens størrelse.

2. Det skal være rom til å hvile seg i for offiserer og mannskaper på steder som ligger bekvemt til og er behørig utstyrt. Når sådant rom ikke finnes atskilt fra spiserommene, skal disse være planlagt, møblert og utstyrt så de er egnet som hvilerom.

Art. 13. 1. På alle skip skal det være tilstrekkelige sanitære innretninger, deriblant vaskefat og kar og/eller dusjbad.

2. Særskilte vannklosetter skal finnes i minst følgende antall:

- a) 3 — på skip under 800 tonn,
- b) 4 — på skip fra og med 800 til 3000 tonn,
- c) 6 — på skip fra og med 3000 tonn,
- d) på skip hvor radiooffiserene/telegrafistenes lugarer er beliggende avsides, skal det være sanitære anlegg i nærheten av eller forbundet med dem.

3. Nasjonale lover og forskrifter skal fastsette tildelingen av vannklosetter til de forskjellige grupper, idet bestemmelsene i paragraf 4 i denne artikkel skal iakttas.

4. For alle medlemmer av besetningen som ikke bor i rom som en sanitær installasjon er knyttet til, skal det anbringes sanitære innretninger for hver gruppe av besetningen etter følgende skala:

- a) et kar- og/eller dusjbad for hver 8 personer eller mindre,
- b) et vannklosett for hver 8 personer eller mindre,
- c) et vaskefat for hver 6 personer eller mindre.

Dog kan, når antallet personer i en gruppe overstiger et helt multiplum av det ovenfor angitte antall med mindre enn halvparten av dette, den overskytende rest settes ut av betraktning for så vidt denne paragraf angår.

5. Når den samlede besetning overstiger 100, og på passasjerskip som normalt brukes til reiser av ikke mer enn fire timers varighet, kan vedkommende myndighet innrømme spesielle arrangementer eller en reduksjon av antallet av de innretninger som kreves.

6. Kaldt ferskvann og varmt ferskvann eller muligheter for å oppvarme vann skal finnes på alle felles vaskeplasser. Vedkommende myndigheter kan i samråd med redernes organisasjoner og/eller rederne og sjømenneses bona fide fagorganisasjoner fastsette det maksimale kvantum ferskvann som det kan pålegges rederen å skaffe pr. mann pr. dag.

7. Vaskefat og karbad skal være store nok og laget av godkjent materiale med

jevn flate som ikke lett slår sprekker, flekker av eller rust.

8. Alle vannklosetter skal ha luftventilasjon ut til friluft uavhengig av alle andre deler av lokalene.

9. Alle vannklosetter skal være av godkjent type, forsynt med rikelig vannutskylling, være disponible til enhver tid og kunne funksjonere uavhengig av hverandre.

10. Avløpsrør for spillvann og avfall skal ha tilstrekkelig store dimensjoner og være slik laget at de er lette å holde rene og risikoen for tilstopping blir minst mulig.

11. Sanitære anlegg bestemt for mer enn en person skal oppfylle følgende betingelser:

- a) Gulvene skal være av godkjent holdbart materiale, lette å holde rene og ugjenomtregelige for fuktighet og ha ordentlig avløp for vann.
- b) Skott skal være av stål eller annet godkjent materiale og skal være vannette minst opp til ni tommer over dekket.
- c) Anlegget skal være tilstrekkelig opplyst, oppvarmet og ventilert.
- d) Vannklosettene skal ligge bekvemt til fra soverom og vaskerom, men være atskilt fra disse uten adgang direkte fra soverommene eller gjennom en gang (passasje) mellom soverom og vannklosettene uten annen adkomst; dog skal ovenstående ikke gjelde når et vannklosett er beliggende i et rom mellom to soverom med tilsammen høyst fire personer.
- e) Hvis det er mer enn et vannklosett på samme sted, skal de være skjermet så de blir avsondret fra hverandre.

12. På alle skip skal det finnes adgang til å vaske og tørke klær i passende forhold til størrelsen av besetningen og reisens normale varighet.

13. Innretningene til klesvask skal innbefatte passende kummer som kan settes opp i vaskerommene når særskilt vaskeri ikke med rimelighet kan anordnes, og skal ha tilstrekkelig tilførsel av kaldt ferskvann og varmt ferskvann eller muligheter for å oppvarme vann.

14. Innretningene til å tørke klær skal være i et atskilt lokale fra soverommene og spiserommene, ordentlig ventilert og oppvarmet og utstyrt med snorer og annet utstyr til å henge opp klær.

Art. 14. 1. Alle skip med en besetning på 15 mann eller mer og på en reise av mer enn 3 dagers varighet, skal ha særskilt sykeavdeling. Vedkommende myndigheter kan lempe på disse bestemmelser når det gjelder skip som går i kystfart.

2. Sykeavdelingen skal være greit beliggende så den er lett å komme til og pasientene kan anbringes bekvemt og få det nødvendige stell i alle slags vær.

3. Arrangementet av inngang, køyer, belysning, ventilasjon, oppvarming og vannforsyning skal utformes med det for øye at pasientene har det bekvemt, og at det er lett å gi dem behandling.

4. Vedkommende myndigheter skal bestemme hvor mange køyer det skal være.

5. Det skal finnes vannklosett som skal brukes bare av pasientene i sykeavdelingen, enten som en del av denne eller i dens umiddelbare nærhet.

6. Sykeavdelingen skal ikke brukes til annet enn behandling av syke.

7. En godkjent medisinske med lett forståelig bruksanvisning skal finnes på alle skip som ikke har lege.

Art. 15. 1. Det skal være nok av ordentlige ventilererte skap til opphenging av oljeklær utenfor soverommene, men bekvemt tilgjengelige fra disse.

2. På skip over 3000 tonn skal det være et rom for dekkavdelingen og et rom for maskinavdelingen til bruk som kontor.

3. Det skal treffes forholdsregler for å beskytte besetningens rom mot moskitoer ved anbringelse av passende skjermer på lysventilene, ventilrørene og på dører ut til det åpne dekk på skip som vanligvis går i fart på havner hvor det er moskitoer.

4. Alle skip i vanlig fart til eller i tropene og Den persiske bukt, skal utstyres med solseil til bruk over åpne dekk over innredning for besetningen og over dekksplass til hvilebruk.

Art. 16. 1. På skip som nevnt i artikkel 10, pkt. 5, kan vedkommende myndigheter for de der nevnte besetningsmedlemmer modifisere kravene ifølge de foregående artikler så meget som behøves for å ta hensyn til deres egenartede nasjonale vaner og skikker, og særlig kan de treffe spesielle arrangementer vedrørende det antall personer som ligger i soverommene og vedrørende spiserom og sanitære anlegg.

2. Når kravene modifiseres skal vedkommende myndigheter være bundet av de spesifikasjoner som står i artikkel 10, pkt. 1 og 2, og av de minstemål for soveromareal som er satt for disse mannskapsgrupper i artikkel 10, pkt. 5.

3. På skip hvor besetningen i en av avdelingene er personer med ytterst forskjellige nasjonale vaner og skikker, skal det være atskilte og passende sove- og oppholdsrom i den utstrekning det måtte være nødvendig for å tilfredsstille disse forskjellige gruppers behov.

4. For skip som nevnt i artikkel 10,

pkt. 5, skal det finnes bekvemmeligheter for sykepleie, bespisning, badning og sanitære behov, som med hensyn til antall og praktisk brukbarhet skal holdes på et nivå som er jevngodt med eller tilsvarende utstyret på alle andre skip av liknende type og tilhørende samme register.

5. Ved utarbeiding av særskilte forskrifter i henhold til denne artikkel skal vedkommende myndigheter rådspørre de anerkjente bona fide sjømannsorganisasjoner det gjelder, og organisasjonene for rederne og/eller de redere som forhyrer vedkommende sjømenn.

Art. 17. 1. Innredningen for besetningen skal holdes ren og ordentlig beboelig og skal ikke inneholde varer og rekvisita som ikke er beboernes personlige eiendom.

2. Skipsføreren, eller en offiser som denne særlig utpeker i den anledning, skal i følge med en eller flere representanter for besetningen inspisere all innredning for besetningen minst en gang i uken. Utfallet av hver av disse inspeksjonene skal opptegnes.

Fjerde del. Anvendelsen av konvensjonen på eksisterende skip.

Art. 18. 1. Når ikke annet fremgår av bestemmelsene i punktene 2, 3 og 4 i denne artikkel, får denne konvensjon anvendelse på skip hvis kjøp strekkes etter at konvensjonen er trådt i kraft i det området der det er registrert.

2. For skip som er ferdigbygget når denne konvensjon trer i kraft i det område der det er registrert og som ikke er på høyde med de krav som er fastsatt i tredje del av denne konvensjon, kan vedkommende myndighet etter samråd med rederens organisasjoner og/eller rederne og med sjømennenes bona fide fagorganisasjoner, kreve at det gjøres de forandringer for å bringe skipet i samsvar med konvensjonens krav som den finner mulige når hensyn tas til de praktiske vansker dette medfører når:

- a) skipet blir registrert på ny,
- b) vesentlige bygningsforandringer eller større reparasjoner gjøres på skipet som følge av langsiktige planer og ikke som følge av en ulykke eller nødtilstand.

3. For skip som er under bygging og/eller ombygging når denne konvensjon trer i kraft i det område der det er registrert, kan vedkommende myndighet etter samråd med rederens organisasjoner og/eller rederne og med sjømennenes bona fide fagorganisasjoner, kreve at det gjøres de forandringer for å

bringe skipet i samsvar med bestemmelsene i denne konvensjon som den finner mulige når hensyn tas til de praktiske vansker dette medfører. Disse forandringer skal regnes for endelig oppfyllelse av bestemmelsene i denne konvensjon med mindre og inntil skipet blir registrert i et annet område.

4. Hvis et skip som ikke omfattes av bestemmelsene i punktene 2 og 3 i denne artikkel eller som konvensjonens bestemmelser ikke kom til anvendelse på mens det var under bygging, blir registrert på ny i et område etter den dag da konvensjonen har trådt i kraft for dette område, kan vedkommende myndighet etter samråd med redernes organisasjoner og/eller rederne og med sjomannenes bona fide fagorganisasjoner, kreve at det gjøres de forandringer for å bringe skipet i samsvar med konvensjonens krav som den finner mulige når hensyn tas til de praktiske vansker dette medfører. Disse forandringer skal regnes for endelig oppfyllelse av bestemmelsene i denne konvensjonen med mindre og inntil skipet igjen blir registrert i et annet område.

Femte del. Sluttbestemmelser.

Art. 19. Ingen regler i denne konvensjon skal kunne sette til side noen lov, rettsavgjørelse, sedvane eller avtale mellom skipsrederne og sjøfolk, som sikrer gunstigere vilkår enn de som er foreskrevet i denne konvensjon.

Art. 20. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal sendes til generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering.

Art. 21. 1. Denne konvensjon er bindende bare for de medlemsstater av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon hvis ratifikasjon er blitt registrert hos generaldirektøren.

2. Den trer i kraft 6 måneder etter at det er blitt registrert ratifikasjon for 7 av følgende land: De Forente Stater, Argentina, Australia, Belgia, Brasil, Canada, Chile, Kina, Danmark, Finland, Frankrike, Storbritannia, Hellas, India, Irland, Italia, Nederland, Norge, Polen, Portugal, Sverige, Tyrkia og Jugoslavia, hvoriblant minst 5 medlemmer som hver har minst 1 mill. brutto register-tonn skipstonnasje. Denne bestemmelse er tatt med for å lette og oppmuntre medlemsstatene til en snarlig ratifikasjon av konvensjonen.

3. Deretter trer konvensjonen i kraft for hver enkelt medlemsstat 6 måneder etter at dens ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 22. 1. Et medlem som har ratifi-

sert denne konvensjon, kan oppsi den når 10 år er gått fra den dag konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsigelse er ikke gyldig før et år etter at den er blitt registrert.

2. Hvert medlem som har ratifisert denne konvensjon og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsigelsesrett som står i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 10-årsperiode på de betingelser som står i denne artikkel.

Art. 23. 1. Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal underrette alle medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon om registrering av alle ratifikasjoner og oppsigelser som er meddelt ham av medlemmer av Organisasjonen.

2. Når generaldirektøren underretter medlemmene av Organisasjonen om registreringen av den siste av de ratifikasjoner som behøves for å sette konvensjonen i kraft, skal han henlede medlemmenes oppmerksomhet på den dato da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 24. Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal gi generalsekretæren for de Forente Nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsigelser som registreres av ham etter bestemmelsene i foregående artikler, for å registreres i samsvar med artikkel 102 i de Forente Nasjoners Pakt.

Art. 25. Når Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret forelegge for generalkonferansen en rapport om hvordan konvensjonen virker, og undersøke om det er ønskelig at spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen blir oppført på konferansens dagsorden.

Art. 26. 1. Hvis konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon, skal

- et medlems ratifikasjon av den nye reviderte konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsigelse av denne konvensjon uten hensyn til bestemmelsene i art. 14, forutsatt at den nye reviderte konvensjon er trådt i kraft,
- denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemmene fra den dag da den nye reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende

form og med sitt nåværende innhold for de medlemmer som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderte konvensjon.

Art. 27. Den engelske og den franske utgave av denne konvensjons tekst er like autentiske.